

עין משפט
גר מצודה

א א מ"ד מהלכות
 יסודי התורה הלכה י:
 ב ב מ"ה שם הלכה יא:
 ג ג מ"ז מ"ט מהלכות
 מהלכות הלכה ג ג:
 ד ד מ"ח שם הלכה ה:
 ה ה מ"ח מ"ב מהלכות
 חסודי בראה הלכה ו:
 ו ו מ"ח שם הלכה יט טור
 אה"ע שו"מ סה:

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

(א) יצאנו : סנהדרין נא.
עב : פז : כריתות ה.
(ב) ותמיד לנא : ג) קדושים
מא : ד) סנהדרין נא.
(ה) יצאנו למלכות : ו) מכות
כז : ז) יקראו יצא.
(ח) וקמן נא : ח) יצא
יבא : ט) קדושים נא.
(י) נשמיא : י) קדושים
מס : מכות נא : יא) דייב כז
מקרא וקמן : יב) כז : יא) דייב
מז : יא) קדושים כמותו
דיא ואמר וקמן : יצאנו : יא)
דיא דלחמ וקמן : יא) דייב
יא) חמ : יא) קדושים נא
סא : חמ : יא) קדושים

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואמר רבא
יב' מה הנה האמור
בנשואין: (ב) ד"ה תוספות
וכ' בתוספתא תני מה
לפנים: (ג) ד"ה רתוי וכ'
מריחם היה אם לא:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה לביתו מאנטוכו
וב' ואין קונטין בדין ק"ו
ד"ה עיין ב"ק דף ב ע"ה
תוס' ד"ה ולא זה וסס ד
ע"כ תוס' ד"ה ועדים:

מוסף רש"י

[illegible]

שהבט ממנו בין מאיש אחר וכתיב
 וְהַכְתוּבָה בַּת בְּתָהּ שֶׁל אִשָּׁה וְזוֹ אֵלֶּה
 מֵעִירֵינוּ מִן הַדָּין " ואין עונשין מִדִּין.
 ומקראי נפקא לן בְּתָם' מכות ודף ע"ז.
 ומיהוּן נפקא לן לַבְתּוֹ מֵמַטְוִסְתּוֹ:
ואמר רבא אמר לי ר' יוחנן בר
אבדימי אִתּוּא הֵנּה הֵנּה. לאִסְרוּהָ
 אִתּוּא יוֹמָה וַיּוֹמָה לְשִׁירֵיהָ כְּתִיב
 וְנִשְׁאוֹתָיו עֲשָׂרָה הֵנּה הֵנּה הִיא" (ה"א)
 וכתיב בְּזוֹנְסִין כִּי עֲרוּתָהּ הֵנּה" (ה"ב)
 מה (ה"ב) האמור בְּנִשְׁאוֹתָיו עֲשָׂה הַכְּתוּב
 בְּתָהּ כְּתָה בְתָהּ וּכְתָה בְתָה אֵף
 בְּזוֹנְסִין עֲשָׂה הַכְּתוּב בְּתָה בְתָה
 וּכְתָה בְתָה אִתּוּא יוֹמָה וַיּוֹמָה לְשִׁירֵיהָ
 מֵמַחֲרָה אֲנוּסָה מִנְשׂוּאָה
 וּבְנִשְׁאוֹהָ כְּתִיב יוֹמָה הִיא כְּמַה דְּכְתִיב
 בְּזוֹנְסִין דְּמִי וַחֲזוּר וַיּוֹמָה דֵּה שְׁרִיפָה
 מֵמַחֲרָה הִיא יִקָּח אֶת אִשָּׁה וְהָאָה אִתָּה
 יוֹמָה הִיא כְּמַה יִּשְׁרְפוּ אוֹתוֹ וַחֲתָן
 וַיִּקָּחָהּ (ה"ג) הִנֵּי אֵין הֵנָּה לָא. הִנֵּי
 דְּמִיפְרָשִׁי הוּא גּוֹפִי לְרֹאשׁ הֵנָּה דְּלֹא
 מִיפְרָשִׁי כּוּלִי הֵנָּה לְרֹאשׁ גּוֹפִי מִדְּמִי
 בְּתָמִיָּה: כֵּן אֵין אֵלּוּ וְאֵלּוּ:

הדרן עלך הכל חייבין

[illegible]

ד. לתלמיד יחיד: אלא אם כן היה
דחמנה לא תקרבו לגלות ערוה. לא
אזנסתו ואם חמיו ואם חמותו דנפקי
לזו ושומע דבריהן והן שומעין את
האסורה בעריות על ידי שלא שמעו
פ. כג. כפניו. כשהוא רואה לפניו
דס שנצרה העולם: יכול לא ידרוש
לומר לימים ראשונים. מיום ראשון:
והשתא

לבתו מאנוסתו דלא כתיבא: ^אדאמר רבא
אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה
אתיא זימה זימה: הן הן גופי תורה: הני
אין תנך לא אלא אימא הן והן גופי תורה:
הדרן עלך הבל חייבין

אין דורשין בעריות בשלשה ולא במעשה
בראשית לשנים ולא במרכבה ביחיד
אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו כל
מסתכל בארבעה דברים רתוי לו כאילו לא
בא לעולם ¹מה למעלה מה למטה מה לפני
ומה לאחור ²ובכל שלא חס על כבוד קונו
רתוי לו שלא בא לעולם: **גמ'** אמרת ברישא
ולא במרכבה ביחיד והדר אמרת אלא אם
כן היה חכם ומבין מדעתו הכי קאמר אין
דורשין בעריות לשלשה ולא ³במעשה
בראשית לשנים ולא ⁴במרכבה ליחיד אלא
אם כן היה חכם ומבין מדעתו: אין דורשין
בעריות בשלשה: מ"ט אילימא משום דכתיב
י'איש איש אל כל שאר בשרו איש איש תרי
שאר בשרו חד ואמר רחמנא לא תקרבו
לגלות ערוה אלא מעתה דכתיב ⁵איש איש
כי יקלל אלהיו ⁶י'איש איש אשר יתן מזרעו
למוֹלֵךְ הכי נמי שאלהו הנהו מיבעי ליה ⁷לדבות
את הנזכרים שמוזכרין הנהו ברכת השם ועל
ע"ז בשראֵל הא ⁸נמי מיבעי ליה

על העריות בישראל אלא מדכתיב וישמרתם
מזרתי חד ואמר רחמנא לבלתי עשות מחקות
ושמרתם את השבת וישמרתם את המצות
הכי נמי אלא אמר רב אשי מאי אין דורשין
סתרי עריות^א (בשלשה) מ"ט סברא הוא בי
שקיל וטרי בהרי רביה ואידך מצלי אודניה
דרי רביה והנך רתי שקלו וטרו בהרי הדרי ואי
ישייר איסורא בעריות אי הוי כל התורה נמי
ויות נפשו מחמרת ומתאור להם אי הכי גזל
נפשו נפיש יצריה גזל בפניו נפיש יצריה שלא
ועשה בראשית בשנים: מנא הני מילי דתנו
ים יחיד שואל ואין שנים שואלין יכול ישאל
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
מי בראשית ת"ל לימים ראשונים אשר היו
עלה ומה למטה מה לפניו ומה לאחור ת"ל
שמים מלמקצה השמים ועד קצה השמים
ה למעלה מה למטה מה לפניו מה לאחור
השוא

במעשה בראשית לשנים. וכ"ש לשלשה: ולא במרכבה
לרב כשיחמק לו ללח אורה ארעא לפיכך נהיה: ואמ
פשת עריות: כפסרי עריות. שאין פשוט כגון כמו
וערי. נשא ועמן הכלם כד: רבי: מללי אודנים. מטי
הקרי מרי וטו ואלא שמע מאי דלמר רבן וחמי
זר גול ועריות כו'. במתניתין בהריבא דמכת
ס שאלין במעשה בראשית: יכול ישאל אדם. מה היה
בריות אדם הוא לדידי רשומא והוא בערב שבת נברא: מלני

לבתו מאנחתו. היא דרשות
 גם בק מוקמין לה ברש
 ושואן על האנוסה (יבמות 15). למשמע
 ואם כח בנה ידיד גלי חנוסותו
 אחר דאשה ובמה לא תגלה בישואין
 כמבי שער: **דאמר** רבא
 וכו' ר' רב יצחק בר אבא. (מס'
 ש"פ" ב"ק" דיבמות 79) ו. גס
 צברקס כל הכשר (חולין 79 ק. 105):

הדרו על כל חייביו

אין דורשין. נעמשה בראשית.
 פ' ר"ת הוא שם מ"ב אותיות
 היוצא מבראשית ומפסקו של אחרי:
 בור ישא' מה דלפני' מה דאחור.
 מה שמעם הכה דלפני' ודלחור
 וי' מה שיש אחורי הכיפה מזה
 ממערב והוא הדין לפון ודרום ואילו
 מקמן (דף טז.) בפירוש משמע מה
 יהיה קודם שנגרר העולם ומה שיהיה
 אחר כך דקאמר בשלמא מה למעלה
 ומה למטה ומה לחור שפיר אלא
 פנים אחרי מה דהוה הוא רבי
 יהנן ורבי אלעזר אחרי משל למלך
 ונגזר שטרטין על גבי אשפה כו'
 הכי תניא בחופשתא (פ"ב) מה
 יהיה ומה שגמיר ליות וי"ל דלפני
 למימר הכי ואחרי למימר הכי:

מסוף
לרבות את הנכרים ישמחור
את משמתי ושמרתם תרי מ
תתועבות אלא מעתה דכתיב
ושמרתם את משמרת הקדש
נערויות בשלשה י"אין דורשין
תרי כי יתבי קמי רבייהו חד
גמרא תלתא חד שקיל וטרי ב
דעי מאי קאמר רבייהו ואתו
נריות שאני דאמר מר גזל ו

רבינו חננאל

כתיבא. ורבנן אסקוה
מדרשא זמא זמא. וכולהון
יש להן אסמכתא מן
התורה בין היתר גזרים
בין הלכות שבת בין
חגיגות ומעילות כולן הן
גופי תורה:

הדרך קלה הכל חייב
פ"ב אין דורשין בעריות
 בשלישה כו' שים כי הוב
 וכו' תלמידים אין דורשין
 בעריות. מנא לן אי נמי
 מדכתיב איש איש אל כל
 שאר בשרו ודרשין איש
 איש הרי תרי שאר בשרו
 חדי ג' ואמרה רחמנא
 לא תקרב לעלות ערות.
 אלא מעתה איש איש כי
 יקלל אלהיו הכי נמי דלא
 דרשין ביה במתי ודחין

חוב תניין ולא במרכבה
ביחיד דמשמע ראפילו ה
לו לדבר הנשכב וכן כמ
אין מדקדקין היטב ובאין
שמור בלב שניהן. אבל
יתר מיכן שאין שואלין
ברא אלהים אדם על הא

א: חילי צ"ל לומר הנשכח או צ"ל להנשכח: